

موش دو پا

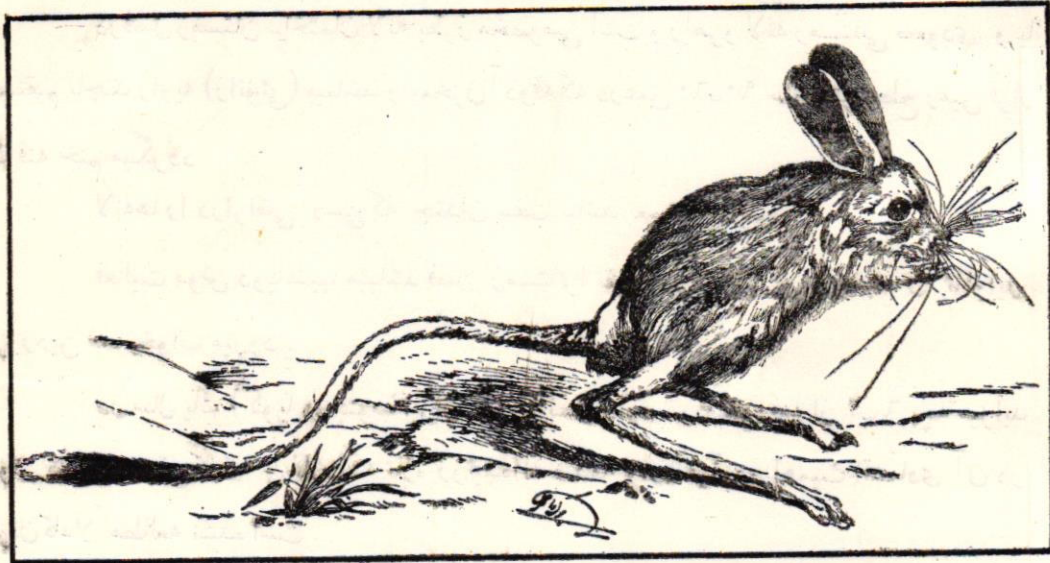
ALLACTAGA ELATER Licht.

این موش از خانواده Jaculidae میباشد.

طول بدن ۹۵ - ۱۰۲ میلیمتر دم طویل ۱۴۰ - ۱۵۰ میلیمتر پنجه پای عقب خیلی دراز و ۵۲ میلیمتر و گوشها بزرگ ۳۲ میلیمتر و طول سر ۲۷ میلیمتر است.

رنگ عمومی بدن خاکستری مایل بخرمائی و گاهی روشن و باز مینه خاکی میباشد. پهلوها و طرفین بدن برنگ سفید است در انتهای دم یکدسته مو سیاه که در طرفین سفید رنگ است وجود داشته و تشکیل قلم موئی میدهد.

موش دو پا خیلی شبیه به گونه Allactaga severtzovi Vinogr است زیرا اکثر صفات خارجی این دو گونه متشابه میباشد فقط موش دو پا از لحاظ جثه کوچکتر و سرش باریکتر و کشیده تر است.

شکل ۲۸ - موش دو پا - Allactaga elater
(original)

مناطق انتشار

این گونه در دشتهای آسیای مرکزی اتحاد جماهیر شوروی - بلوچستان - افغانستان و چین انتشار دارد.

نگارنده نمونه این موش را در اطراف بنگاه کشاورزی ورامین و شیراز بدست آورده است.

بیولوژی:

معمولاً اراضی رسی و مناطق کم علف و اغلب شوره زارها مسکن میکنند و حتی در اراضی که شوره آنها زیاد بوده و خاک آنها متورم میشود زندگی می نماید و گاهی در میان بوته های Haloxylon برای خود لانه میسازد ولی اصولاً از نقاطیکه علوفه بلند دارند دوری میکند. ساختمان لانه ها درهم و برهم بوده و ۱۱ الی ۲ سوراخ خروجی که روزها آنها را با خاک مسدود میسازد دارد.

لانه ها دارای ۱-۳ شاخه فرعی نیز میباشد که این شاخه به ۱-۲ سانتیمتر سطح زمین رسیده و ختم میگردد در مواقعی که حیوان احساس خطری نمود با سر خود دریکی از این شاخه ها فشار آورده و آنرا باز کرده فرار مینماید. ولانه ها دارای مخازنی جهت آذوقه میباشد داخل لانه آشیانه دارند که بوسیله کلس و گاه می پوشاند.

در فصل زمستان ساختمان لانه بطرز مخصوصی است و راهرو لانه زمستانی صعودی و یا مستقیم با چند زاویه (زانوئی) میباشد و بمخزن آذوقه که در عمق ۶۰-۹۰ سانتیمتر سطح زمین قرار گرفته ختم میگردد.

لانه ها را در اراضی رسی که چندان سفت نباشد تعبیه مینماید.

فعالیت موش دوپا شبها میباشد فصل زمستان را تقریباً از اوایل بروز یخبندان تا اوایل فروردین ماه بخواب میرود.

در سال يك (گویا در جنوب ایران تا دو) نسل دارد. و در هر دفعه از ۲-۶ بچه میزاید موش دوپا به صیفی کاری و غلات که تازه روئیده اند صدمه وارد می آورد اهمیت اقتصادی آن در ایران کاملاً مطالعه نشده است.

طرز مبارزه

يك قسمت استرکین را در ۴۰۰ قسمت آب حل کرده و سپس مقداری ارزن یا گندم داخل آن میریزند و مدت ۲۴ ساعت آنها را در محلول تهیه شده می خیسانند سپس این طعمه تهیه شده را قدری خشک کرده و برای هر لانه در حدود ۳-۵ گرم طعمه مصرف مینمایند.